

anden Lov skal fremhæve, at Bestemmelsen gælder baade for Indlændinge og for Udlændinge; thi naar Loven ikke siger noget om, paa hvem den skal komme til Anvendelse, kommer den til Anvendelse paa alle, der findes inden for Domstolenes Omraade, hvad enten de ere Indlændinge eller Udlændinge. Vilde man tænke sig, at denne Klausul jævnlig forekom, kunde dette endogsaa fremkalde Tvivl for de Loves Vedkommende, der mangle en saadan, idet man kunde sige: Det hedder ganske i Almindelighed, at noget gælder baade for Indlændinge og Udlændinge i de og de Love, hvem skal det saa gælde i det foreliggende Tilfælde? Det kan jeg for saa vidt ikke se er nogen særlig Fordel, saa meget mere som det tilsigtede Resultat jo let kunde opnaas paa andre Maader. Man kunde f. Eks. meget godt have strøget Ordene „paa Person“ saaledes, at der vilde komme til at staa: „Arrest, før Eksekution kan finde Sted, paa Personer, der staa i Begreb med“ o. s. v. I øvrigt tror jeg, at der for juridiske Øren ikke er nogen Mislyd til Stede her, naar man betænker, at Udtrykket „Arrest paa Person“ her fremtræder som et samlet Begreb, altsaa i en vis Forstand som eet Ord. Jeg har dog ment, at jeg vilde gøre opmærksom herpaa, thi man kan ved Forandringer af sproglige Hensyn ogsaa gaa videre end nødvendigt og stundom videre end heldigt, naar man benytter Ord, der i og for sig ikke ere nødvendige, og derved kommer til at afvige fra det almindelige Retssprog.

Ordføreren for Udvalget for Loves sproglige Affattelse (Trier): Naar Ændringsforslaget ikke er gaaet ud paa at bruge den Vending, som den højtærede Justitsminister nævnte, nemlig, hvis jeg ikke har hørt fejl, Ordene: „saadan Arrest“, er det, fordi man har ment, at det i et Forslag, der fremkommer som en selvstændig Lov, udtrykkelig burde være nævnt, hvilken Form af Arrest der var Tale om. Naar man har foreslaaet at lade Ordet „Personer“ afløse af „saa vel Indlændinge som Udlændinge“, har det været under særligt Hensyn til, at Loven træder frem som en Ændring i en bestaaende Lovs Indhold. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at hvis det var den oprindelige Lov, man havde skrevet, vilde Ordet „Personer“ have været det naturlige, men da man her udtrykkelig kommer med en ændrende Tilføjelse til den, vil det ikke være unaturligt, om man i selve denne lille ny Lovs Tekst ogsaa henpeger

til, hvad Indholdet er af denne Ændring. Det har været Grunden til, at man har foreslaaet Ændringen, som den her foreligger, men, som sagt, jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at hvis det havde været den oprindelige Lov, man havde haft for sig, vilde det sammenfattende Ord „Personer“ have været at foretrække for denne Deling i Indlændinge og Udlændinge.

Justitsministeren (Rump): I Anledning af det anførte skal jeg bemærke, at jeg nævnte ikke den af den foregaaende Taler omtalte Ændring, i Stedet for „Arrest paa Person“ at sætte „saadan Arrest“, skønt det meget godt lod sig gøre i Lighed med, hvad der finder Sted i mange andre Love, hvor en Paragraf danner en Fortsættelse af den foregaaende Paragraf. At man kan gøre dette, vil vise sig, naar man sammenholder den Bestemmelse, som her tænkes indført i Loven som en ny § 164, med § 163. Jeg nævnte derimod en anden Ændring, som vilde være akkurat lige saa tydelig, selv naar man tager Lovbestemmelsen som selvstændig, nemlig at affatte Stykket saaledes: „Dog kan der under Iagttagelse af de hidtil gældende Regler herom anvendes Arrest, før Eksekution kan finde Sted, paa Personer, der staa i Begreb med“ o. s. v. Jeg kan ikke se, at der er Grund til i denne Bestemmelse at indføre Ordene „saavel Indlændinge som Udlændinge“, da det deraf, at den træder i Stedet for den tidligere Bestemmelse, klart ses, at den gælder baade for Indlændinge og Udlændinge. Deri indeholdes nemlig et Fortolkningsmiddel, der viser, at det er aldeles utvivlsomt, det er netop Meningen, at Bestemmelsen skal gælde baade for Indlændinge og for Udlændinge, thi medens der i den Bestemmelse, som forsvinder, er en særskilt Regel for Indlændinge og Udlændinge, giver man nu en fælles Regel for begge. Men, som sagt, jeg lægger i øvrigt ikke stor Vægt derpaa.

Ordføreren for Udvalget for Loves sproglige Affattelse (Trier): Ja, jeg har selvfølgelig intet som helst at indvende mod den Form, den højtærede Minister foreslaar, og skal derfor nu under 2den Behandling tage det stillede Ændringsforslag tilbage, idet jeg forbeholder mig til 3dje Behandling at stille et Ændringsforslag i den Form, som den ærede Minister antydede.